

5
5

ΕΛΛΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ε. Β. Π. Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Πρός

Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η

ΑΘΗΝΑ

1 9 6 4

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣΕ
Ο ΓΙΩΡΓΟΣ
ΨΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ε. Β. Π. Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ
πρὸς
Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η

ΑΘΗΝΑ

1964

Τὰ κύρια Πρόσωπα :

Φιλόσοφος καφειτζής ταξιδευμένος, βαρύς.

Υποαπασχολημένος σωφὲρ πειρατής ἀλαφρόμυα-
λος, **Παντελής**.

ὁ ξένος δάσκαλος, ἀφελής.

ἡ ξένη γυναῖκα του, στενάχωρη.

ἡ κυρὰ - Δέσποινα γυναῖκα τοῦ Παντελῆ, καρτερική.

ὁ φιλόσοφος ἀγωγιάτης **Μανώλης**.

ὁ φιλόσοφος ^{αὐτονομὸς} **Καπετάνιος** τοῦ βενζινόπλοιου.

Πρόσωπα τοῦ Συνοικισμοῦ καὶ τοῦ Χωριοῦ.

Πρώτο Παρατράγουδο τοῦ Φεγγαριουῦ ποῦ γέρνει :

"Ἐ κακομοῖρα Γῆ παλαβογῆ
μονάχη σου πληγώνεσαι μονάχη θὰ γλυτώσεις
κι ἐγὼ μαζί σου αἰώνια κρεμασμένο
σέρνω τις θάλασσες καὶ τις ἐλπίδες σου.

Καὶ στήν ἄκρια μιανῆς θάλασσας, κυματοδεομένη
ἢ χώρα τούτη — παρατηρήστε — ὅλα τὰ παθαίνει,
ἀπάνω της μειριέται τῆς Τυραννίας ἢ δύναμη
γνώση σκληρὴ μαθαίνει..

"Ἄς φέξει πιά καὶ στή χώρα τούτη
λίγη γνώση τῆς Εἰρήνης πιὸ λαμπρὴ ἀπ' τοῦ πολέμου.
Καὶ τώρα πάω νὰ βασιλέψω πρὸς τὸ Φάληρο
κατὰ τὸν Πειραιᾶ . . χρυσίζουσι οἱ καπνοί,
τῆς νύχτας δρομολόγια, πεζοδρομία καὶ στεναγμοὶ
— ἄχ τὴν ἀγάπησα, ξελογιάζομαι
μοῦ τρώει πολὺ φῶς κάθε μῆνα τούτ' ἢ Ἑλλάδα.

Ἡ πρώτη ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ στὸ συνοικισμό
Διάφορες φωνές

: Αὔριο κληρώνομε . .

: Μανταλάκια

: Σουηπιστέκι . .

: Μέγαρα, μέγαρα

ὁ ξένος : Ὅμιλουῦν ἑλληνικά ;

ὁ καφ. : Εἶναι τῆς νύχτας ἑλληνικά, πιὸ βαθιά.

ὁ ξέν. : Ὡ νύχτα ὦ ἐπὶ πλέον ἡμέρα, σελήνη πλούσια.

ὁ καφετζῆς : Πλούσια εἶναι ; τὸ ξέρεις καλά ; Φαίνεται εἶσαι
ξένος, κάθησε.

φωνές : Πέντε, πέντε, πάρε, πάρε.

» : Στρίβε, στρίβε, νάτος, τρέχα, τρέχα.

- ὕπνοβάτης : Καὶ τὸ μικρὸ σιόλες ; Καὶ σιόλες καὶ τέλειωσε ἡ ζάχαρη ; Μὴ μοῦ τὰ λές ὅλα μαζί γυναῖκα.
- ὁ ξεν. : Παράξενα ὁμιλοῦν.
- ὁ καφ. : Ναί, τὰ λένε ὅλα στὸν ὕπνο τους.. ἔχομε πολλὰ τέτοις κάθε φεγγάρι..
- ὕπνοβάτισσα : Γιατί κύριε φύλακα ; οὔτε βιβλίο, οὔτε καφέ ; Τοὺς ἔχετε ποὺ τοὺς ἔχετε φυλακή, μὰ ΟΛΑ πιά ταπαγορέψατε ; Φύλακας δὲν εἶσαι, εἶσαι Χάροντας.. ὄχου ἀδικοδικασμένοι μας.
- τραγούδι : «Μὲ γελάσανε τὰ πουλιὰ ὄχ τῆς ἀνοιξης τ' ἀηδόνια...».
- ὁ καφ. : Ἄλλος καῦμός.. τοῦ ΕΒΓΑ ὁ παραγυιὸς θυμᾶται τὸ χωριό του, ἄϊντε μωρὲ φέγγαρε, τράβα καὶ παρακεῖ.. Θὰ πγῆς καφέ κύριε, γλυκοχαράζει.. πῶς τὸν πίνεις ;
- ὁ ξέν. : Πόσα δραχμάς ;
- ὁ καφ. : Παζάρια καὶ στὸν καφέ ; Σᾶς εἶπανε πῶς εἴμαστε ἀπατεῶνες ;
- ὁ Παντελῆς : Θυμωμένον σὲ βλέπω μπάρμπα ξένος εἶναι ;
- ὁ καφ. : Ξένος καὶ ξόανος, σεφτὲς πρωῖνός..
- ὁ Παντ. : Ἄπο ποῦ ἦρθατε μὲ τὸ καλό, ἡ πατρίδα σου ;
- ὁ ξέν. : Ὡ Μεσογειακὴ περιέργεια.. εἶμαι ἀναζητητῆς, βοηθητῆς καὶ παρατηρητῆς.
- ὁ καφ. : Εἶσαι καὶ φαίνεσαι.
- ὁ ξεν. : Ὡ σελήνη περίλαμπρος, Ἄρτεμις ἐδῶ νικᾶ Φοῖβον Ἄπόλλωνα...
- ὁ Παντ. : Εἶσαι μὲ τὸν Ἄπόλλωνα ; Ἐγώ, ΑΕΚ.
- ὁ ξέν. : ...εἶπα Κυρία Μὰκ - Μαλώσουν, σύζυγός μου — ἐγὼ ἐξέρχομαι — ὁ κέ — εἶπε σὲ μένα ἐκείνη — πολὺ κουρασμένη, πολὺ ἐπιμορφωμένη, πλούσιο ἐνδιαφέρον κοινωνικόν, πλούσιο εἰσόδημα σταθερόν...

- ὁ Παντ.: Εἰσόδημα ἔ; Μπράβο, νά ῥθῆτε καὶ πρὸς τὰ δῶ...
 ὁ ξέν. : ὦ Δία ξένιε, ἀθάνατα θεοί.
 ὁ Παντ.: Θὰ σᾶς στρώνουμε στὸ πατάρι, βαστοῦμε στὴν ταρά-
 τσα καὶ πλυστασιό, εὐκολίες.
 ὁ καφ. : Ὅριστε οἱ καφέδες.
 ὁ Παντ.: Κάθε πρωῖ τὸν καφέ τὸν πίνουμε παρέα —εἶναι μπάρ-
 μπας μου καὶ κουμπάρος μας
 ὁ καφ. : Κερνῶ καὶ τὸν ἀλλόδοξο, πέ του το βρέ...
 ὁ Παντ.: Τζάμπα καφές, νὸ ντόλλαρ, νὸ δραχμές, καλῶς ἤρ-
 θες, μόνο πέ μας κανένα νέο, πῶς περνᾶτε στὸ μέρος
 σας, πόσο ἔχει ἐκεῖ ὁ καφές; Καθαρὸς ὄχι μὲ κρι-
 θάρι. Τί δουλειὰ κάνεις;
 ὁ ξέν. : Ἐρευνῶ τὴν ἀλήθεια.
 ὁ Παντ.: Μπρέ, αὐτὴ νε μεγάλη δουλιὰ. Ὑπερωρίες ἔχετε;
~~Πᾶ πέ μας τὰ καθέκοστα.~~
 ὁ ξέν. : Εἶμαι φίλος σας.
 ὁ καφ. : Καήκαμε.
 ὁ Παντ.: Σῶπα νὰ καταλάβωμε.
 ὁ καφ. : Βρὲ ἀκόμα δὲν κατάλαβες; Εἶπε βρὲ κανένας πῶς
 δὲν εἶναι φίλος; Μουσολίνος, Χίλερ, Τσώρτσιλ,
 Σκόμπης, Τρούμαν, τόσοι δρόμοι, τόσοι φίλοι. Κι ἡ
 ὁδὸς Φιλελλήνων μπάς καὶ ξεχάστηκε κανεῖς...
 ὁ Παντ.: Πέ μου τα ἐμένα κύριε, γυρεύεις λέει τὴν ἀλήθεια;
 ὁ καφ. : Τί μάρκα πολυτελείας ἢ σκέτη;
 ὁ ξέν. : Τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἐλεύθερη ἀλήθεια, ~~τρού, τρού,~~
 φρή, φρή.
 ὁ καφ. : Φρή καὶ φρίτς καὶ πρίτς.
 ὁ Παντ.: Ντροπῆς, μπάρμπα θὰ μᾶς ποῦνε χωριάτες.
 ὁ καφ. : Μακάρι νὰ μᾶς ποῦνε καὶ νὰ μᾶς παρατήσουνε. Ἄ-
 μα πιάσω καὶ θυμοῦμαι ἀλήθειες καὶ φιλίες μὲ ζώ-

νουνε τὰ φίδια. Βάλε καμιὰ πλάκα, μιὰ καλή πρωϊνή
νὰ ξεδώσωμε.

ὁ Παντ.: Μπορεῖ νὰ βγῆ ὡστόσο καὶ κανένα μεροκάματο..
κύριε εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ ὅλα—πῶς ἀρχίζομε;

ὁ ξέν. : Νὰ εἰδοποιήσωμε τῆ γυναῖκα μου, τέλεφον;

ὁ Παντ.: Ἐδῶ τὰ ποδάρια εἶναι πιὸ φτηνὰ παρὰ τὸ τηλεφόν,
γράφτο, πᾶμε νὰ τὴ φέρομε, ~~πὲς τῆς γυναῖκας, μπόρ-~~
~~μπα γιὰ κανέναν μεζέ, πᾶμε τώρα~~ ἐγὼ σὸλα πρό-
θυμος. Ἀμέσως βγάζομε στὴν πιάτσα τὴν Ἀλήθεια.
Εἶχα τρίκυκλο πρῶτα μὰ δὲ μᾶς δίνουνε ἄδεια,
δουλεύομε πειρατές, κατάλαβες; ~~Πᾶμε νὰ φέρομε~~
~~τὴν Κερά.~~

ὁ ξέν. : Πειρατές; Τί σημαίνει πειρατές;

ὁ Παντ.: Σημαίνει οἱ μισοὶ Ἕλληνες, ὅσοι δὲν εἶναι στὰ πρά-
ματα, κατάλαβες; Καὶ σοῦ λέω μισοί, μὰ ἐσύ γράψε
~~πολλοί ναί,~~ ὁ πιὸ καλὸς κόσμος, θὰ ἰδεῖς, θ'ἀρθετε
κοντὰ μας, στὴν ταρατσα ἔχομε καὶ κότες, θὰ τρῶτε
αὐγὸ τῆς ὥρας, ~~μάλιστα κύριε~~ ὅλα ἐν τάξει. Καὶ νε-
ρὸ τρεχούμενο στὴν ἄλλη ταρατσα, μιὰ σκάλα πῶς
θάνεβοκατεβῆς βλέπεις καὶ τὴν Ἀκρόπολη.. Ἀκρό-
~~πολη μπόρμπα πιὸ πολὺ φωτογραφίζουνε ἢ τσολιά-~~
~~δες στὸν Ἀγνωστο.~~

ὁ καφ. : Βρὲ ἀλαφρόμυαλε ἀκόμη δὲν ἔμαθες ~~ξένε, γλύσσες~~
καὶ τὰ κατσαρὰ τους ψέμματα; Αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ποῦ-
νε: «Σᾶς παίρνομε τόσον κάμπο, τόσο γιαλό, ἔτσι
τὸ θέλομε, θέλομε καὶ τόσα φτηνὰ χέρια γιὰ χαμα-
λίκι, θέλομε τόσοι φτηνοὺς στρατιῶτες γιὰ νταηλί-
κι, ~~ἔχει ἔξοδα γιὰ νὰ σταθεῖ πάλι στὰ πόδια του~~
~~ὁ φασισμός.~~ Κι ἐμεῖς ἔπρεπε νὰ σκεφτοῦμε τότες:
συμφέρουν τέτοιες φιλίες, ~~συμφέρει σὲ κανένα ὁ φα-~~

πλήθος ἀλογόιστατοι ἀνθρώποι, ἀνθρωπάκια,
ἀθάνατοι, ἀσυνόριστοι πολλοί.

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ γιά τὸ Τραπέζι καὶ **δευτέρα ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ**

Κυρὰ Δέσποινα : Δίχως κουκουνάρι ἀκούστηκε χαλβᾶς ;

ἓνα παιδί : Νὰ πάω νὰ πάρω βερεσέ ;

κ. Δέσπ. : Ντροπῆς πῶς, πήραμε βερεσέ καὶ τὴ ζάχαρη..

ἄλλο παιδί : Τῆς θείας τῆς Μασούρενας τῆς φέρανε ψές καλά-
θι ἀπ' τὸ χωριὸ κι ἓνα σακουῦλι μύγδαλο ψύχα, χῶ-
ρια οἱ μουστόπιπτες.

κ. Δέσπ. : Καλὰ τὸ θυμήθηκε ὁ δαίμονας, τρέχα βρέ, πές της ἢ
θεία ἢ Δέσποινα σὲ περικαλεῖ μιὰ χούφτα μυγδαλά-
κια, τῆς ἦρθανε μουσαφίρηδες.. κανέλλα ἔχω ἄρα γε;

γειτόνισσα : ~~Ἐγώ~~ ἐγὼ καλέ, σοῦ χρωστῶ ἀκόμα τὴ χτεσινὴ
μαστίχα.. τῆς προῖκας τὸ τραπεζομάντηλο θὰ στρώ-
σεις γιὰ τὸ νάυλον ;

κ. Δέσπ. : Τὰ νάυλον συνειθίζουμε τώρα, γλυτώνεις τὸ πλύσιμο.

ὁ καφ. : Ἄδικα κοπιάζετε, στὸν τόπο τους τρῶνε σὲ χαρτέ-
νια πιάτα.. καὶ τὰ φαγιά τους χαρτιά.

κ. Δέσπ. : Τὰ παραλές καλὲ κουμπάρε, δὲν ἔχουμε αὐτοὶ καλέ-
σματα, καλές μέρες ;

ὁ καφ. : Τέτοια ποὺ ξέρετε σεῖς δὲν τάχουμε νὰ τὰ κάνουνε
οὔλα θυσία.

ἡ γειτ. : Νὰ φέρωμε καμιὰ γλάστρα, κανένα μυριστικό..

κ. Δέσπ. : Ἄχ δὲ μ' ἀφίσανε οἱ κόττες γαρούφαλο.

τὸ παιδί : Νὰ πάω νὰ κόψω στὴ γειτονιά ;

κ. Δέσπ. : Πάλι μπροστά μου εἶσαι σατανᾶ..

ἡ γειτ. : Ἄς τονε καλέ.. μόνο πρόσεχε νὰ μὴ σὲ πιάσουνε.

ὁ Παντ. : Νὰ φτάνομε.. Κοντεύομε νὰ συμφωνήσωμε : Θὰ ρίξω

με στήν πιάτσα καὶ δυὸ φορτηγὰ τόνα πράσινο, τᾶλλο κόκκινο καὶ πάνω γράμματα νὰ γράφουνε ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ — ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

ὁ ξέν. : Δηλαδή τί θὰ μεταφέρουνε ;

ὁ Παντ. : Ρωτᾶς ; Καρπούζια, πεπόνια, ροδάκινα, βερύκοκκο, μοσκοβολᾶ ἐκεῖνο τὸ βερύκοκκο τοῦ Κιάτου λιγώνεσαι, κεῖνο τὸ πεπόνι τὸ Ἀργίτικο, δὲν εἶναι ἀλήθειες αὐτές ; Τρῶς κιόλας ὅσο βαστᾶ ἡ κοιλιά σου..

ὁ ξέν. : Ἔτσι ;

ὁ Παντ. : Ἔτσι, μάλιστα. Καὶ τὸ χειμῶνα πιά πορτοκάλια, μανταρίνια, καφάσια ὡς τὸν οὐρανό, ξερούς καρπούς, ἄρμυρά, ρέγγες, σαρδέλλα, βαρέλια, βαρελάκια γεμίζει καὶ τὸ σπίτι.

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε τί λέτε τόσην ὥρα ;

ὁ ξέν. : Συζητοῦμε γιὰ ἐπιχειρήσεις, μεταφορές.

ἡ ξένη : Διαθέττει κεφάλαια ὁ καλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ; Δὲν τοῦ φαίνεται.. ~~πόσα διαθέττει ; Ἄλλὰ εἰς δολλάρια ἢ ἀπάντησις.~~

ὁ ξέν. : Πόσα δολλάρια διαθέτεις φίλε ;

ὁ Παντ. : Δολλάρια ἐγώ ; Μὲ προσβάλεις, δὲν εἶμαι λαθρέμπορας. Ἐμεῖς μὲ δραχμὲς παλεύομε. Καὶ κεῖνες, ἄς τα. Ἐσὺ θὰ βάλεις τὰ δολλάρια, ἐγὼ θὰ βάλω τᾶλλα.. Κι ἡ ἄδεια στόνομά σου ποὺ εἶσαι ξένος, γιὰ τοὺς ξένους ὅλα εὐκόλα..

ἡ ξένη : Τί λέει Κορνήλιε - Αὔγουστε ; Μετάφρασέ μου ἐπὶ τέλους σὲ γλῶσσα λογική.

ὁ ξέν. : ὦ πῶς νὰ μεταφραστοῦν τέτοιες ἐπιχειρήσεις σὲ γλῶσσα λογική..

ἡ ξένη : Ἐσὺ φταῖς Κορνήλιε - Αὔγουστε, τὰ σχέδιά σου πάν-

τα είναι άπιθانا.. Όμως τὸ ξέρεις καλά θέλομε μόνο τὴν «Ἀλήθεια», ὡς ἐλεύθεροι πολῖται μιᾶς ἐλεύθερης πολιτείας, τὰ περιπλέον εἶναι Ὁμοσπονδιακές εὐθύνες. ~~Φαντάσου~~ ^{εἶναι?} νὰ ριψοκινδυνεύομε κεφάλαια.. παρὰ φρόνησες;

ὁ Παντ.: Τί λέει.. μπᾶς εἶναι προῖκα τῆς τὸ παραδάκι; Πές τῆς ἄν βάλει κάτω ἄρκετὰ πέρνομε καὶ κανένα βενζινόπλοιο.. Θὰ ναυτολογηθῆ «Ἀγία Ἀλήθεια». ~~ἔχω~~ ^{ἔχω} καὶ μπάριπα ~~κοπετσάνο~~..

ὁ ξέν. : Φίλε Νεοέλληνα, δὲν περιλαμβάνεται τίποτα τέτοιο εἰς τὸ πρόγραμμα.

ὁ Παντ.: Μὰ δίχως «τὸ τέτοιο» νὰ βγαίνει τὸ καθημερινό, νὰ γίνεται ~~ναυτολογία~~ πῶς θὰ μαζέψομε τὴν Ἀλήθεια;

ὁ ξέν. : Μόνον γιὰ Καθαρὴν Ἀλήθεια ἔχομε καθαρὸν ἐνδιαφέρον.

ὁ Παντ.: Δὲν τὰ βλέπω τὰ πράματα καὶ τόσο καθαρὰ..

ἡ γειτ. : Νὰ τους φανήκανε.

κ. Δέσπ.: Ἄχ πῶς νὰ στρώσω ~~ἄβρεχτα~~ ^{δὲν περσοῦ} καλὴ γειτόνισσα ~~τὰ~~ ^{νὰ χτενίστω} μαλλιὰ μου, κόπηκε τὸ νερό.. ~~ἔσας~~ ^{ἔσας} μύρισε ὁ χαλβᾶς μου. Καλῶς τους, καλῶς ἦρθατε.

ἡ ξένη : Ὅχι καὶ πολλές οἰκειότητες, πρόσεχε Κορνήλιε - Αὐγουστε.. κάποιος ἀπλώνει χέρι.

ἡ γειτ. : Νὰ σᾶς ξεκουράσομε, δόστε τίς τζάντες, πῶ πῶ βᾶρος, ἀσήκωτες..

ὁ ξέν. : Τὰ χαρτιά μου.

ἡ γειτ. : Χαρτιά εἶναι, ~~δὲν εἶναι λίρες~~ Ἄραγε τί νὰ λένε τέτοια βαριά χαρτιά..

ὁ Παντ.: Χαρτιά, ὄχι τί; Ἀπ' τὸ χαρτί ἀρχίζει σήμερον τὸ πᾶν καὶ σὲ χαρτί τελειώνει. Φέρατε καμιὰν ἐφημερίδα τῆς

- ~~πατρίδας~~ σας ;
- ἡ ξένη : Βάλε τους στήν οὐρά.
- ὁ ξέν. : Μᾶς ὑποδέχονται ἀκόμη, ἀγάπη μου.
- ἡ ξένη : Πόσην ὥρα βαστᾶ ἡ ὑποδοχή; Πρωτάκουστο ~~ἄνευ~~
~~πρηγουμένου~~ ὑποαπασχόληση καὶ ὑποδοχή. Πές
τους ὅτι δὲν ἔχομε καιρό.
- ἡ γειτ. : Θὰ σᾶς δόσομε μεῖς, μπόλικο πρᾶμα ἐδῶ.
- ὁ ξέν. : Χὰ - χὰ ὠραῖα, ὠραῖα, ἡ ἀνταλλαγή ἀρχίζει : πῶς λέ-
γεσαι, πόσων ἐτῶν, ἀπὸ τί «περιβάλλον» ;
- ὁ Παντ. : Εἶναι τῆς δουλιᾶς του, ὅλο τέτοια ρωτᾶ.
- κ. Δέσπ. : Θὰ χαλάσει ὁ χαλβάς, ὀρίστε νὰ ~~γλυκαθοῦμε~~.
- ἡ ξέν. : Δὲ θὰ σταθοῦνε στήν οὐρά; Δὲ θὰ κρατήσομε ση-
μειώσεις ;
- ὁ ξέν. : Ἄς δοκιμάσομε τί τρῶνε, εἶναι στοιχεῖο σοβαρό.
- ἡ ξένη : Ἐμπρακτα θὰ δοκιμάζομε; ~~Ἄνευ~~
- ὁ ξέν. : Πόσες θερμίδες ἐξασφαλίζετε κάθε μέρα; Πόσα λα-
χανικά χλωρά, πόσα βραστά; Πόσο κρέας; Πόσο
γάλα ;
- κ. Δέσπ. : Εἶναι καὶ χωρατατζῆς βλέπω.
- ὁ ξέν. : Αὐτὰ λέγονται ρέκορντισ, τέστ, ἐμεῖς παντοῦ σχο-
λεῖο, Πανεπιστήμιο, στρατό, στόλο τέστ.
- ὁ καφ. : Τέστ καὶ χέστ', τὰ ξέρω ἐγὼ αὐτά...
- κ. Δέσπ. : Καλὲ δὲν τρῶτε; Δὲ σᾶς ἀρέσει ὁ χαλβάς μας; Κυ-
ρὰ Φωτεινὴ ἔλα φέρε καὶ τὰ πιοτά.
- ὁ ξέν. : Ἡ κυρία ποὺ εἰσέρχεται τί δουλιὰ κάνει ;
- ὁ Παντ. : Ὁ ἄντρας τῆς κατασκευάζει πουλιὰ μὲ χαρτί, τοὺς
βάζει καὶ φτερὰ χρωματιστά, μὰ πουλᾶ καὶ κρεμά-
στρες.
- ὁ ξέν. : Ἄ πολὺ ἐνδιαφέρον, διπλὴ ἀπασχόλησις, πόσες που-
λᾶ; Πόσες πρωῖ; Πόσες ἀπόγευμα; Πόσες χειμῶνα ;

Πόσες ἄνοιξη;

κ. Δέσπ.: ~~Δὲν τ' ἀφήνομε τώρα ταῦτα~~; Πάρτε καὶ λίγο κυδωνόπαστο.

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε γεμίζουν τὸ πιάτο ὑποπτα..

ὁ Παντ.: Φάε, φάε κυρὰ ὕστερα πάλι τὰ χαρτιά.. στήν ὑγεία τῆς φιλίας.

ὁ ξέν. : Ὑγεία, ὑγεία, πολὺ ἀρχαῖα εὐχή, εὐχομαι ὅθεν κι ἐγὼ πάντα ἐνωμένοι.. «τὸ κόκκινο» μᾶς ἀπειλεῖ, ἀλλὰ ἐμεῖς ~~Λευκοὶ καὶ Δυτικοὶ~~ καὶ ἠθικὰ ἐξοπλισμένοι.

ἡ γειτ. : ~~Κανέναν κόκκινο, δὲν ἦρθε μαζί σας νὰ τὸν περιποιηθοῦμε~~;

ὁ ξέν. : ~~Ξέρετε, ἀπ' τὸ Βορᾶ. ξέρετε τί ἐνοῶ..~~

ἡ γειτ. : Κατάλαβα, κατάλαβα, ὁ Θεὸς νὰ δώσει.. νὰ προλάβω κι ἐγὼ.. μπᾶς καὶ πάρω τουλάχιστον σπιτάκι, ἄλλη ἐλπίδα ἔχομε; Οἱ παράγγες μας τρέχουνε, ἄχ καῦμός, τὸ μεσαῖο παιδάκι μου ἀνάπηρος, κουτσάθηκε στὸν πόλεμο, ἄχ κακό, κακὸ πόλεμο, ἔ κυρὰ; Ἐσὺ ἔχεις ἀγόρια;

ἡ ξένη : Τί μοῦ λένε τόσο ἄμεσα; Γιατί χειρονομοῦν;

ὁ ξέν. : Εἶναι καὶ αὐτὸ ἐμπειρία φιλτάτη μου, μεσογειακὴ ~~ζωὴ πρώτο χέρι~~, σκέψου: Ἴσως καὶ βραβεῖο Φουφούλιτζερ..

ὁ Παντ.: Ἄς τρῶμε καὶ τίποτα..

ὁ ξέν. : Τί ἡλικίαν ἔχετε;

ὁ Παντ.: Στὸ στρατὸ μ' ἔχουνε πιὸ μεγαλύτερο, στὸ Ταμεῖο τῆς Σύνταξης μέχουνε πιὸ μικρόν, γιὰ νὰ πάρουνε βιάζονται γιὰ νὰ μοῦ δώσουνε ἀργοῦνε, κατάλαβες;

ὁ ξέν. : Δὲν ἐννοῶ..

ὁ Παντ.: Ἐμ, ποῦ νὰ ἐννοεῖς; Πιὲς κανένα, πιὲς καὶ σὺ κυρὰ, δὲ θὰ ποῦμε καὶ κανένα τραγουδάκι;

Τραγούδι

ἡ ξένη : ~~Κι ὄλο γεμίζουμε τὰ ποτήρια.~~ Εἶναι ἀπίστευτα ὅσα βλέπομε, κανεῖς δὲν μᾶς προειδοποίησε, ἀμφίβολο ἂν θὰ μᾶς πιστέψουν, ἂν θὰ μᾶς πληρώσουν. Νὰ φροντίσεις γιὰ κάποια ἐπικύρωση ἀπὸ κάποιον Πρόξενο.

ὁ ξέν. : Ἄγαπητοὶ φίλοι, φθάσαμε στὸ σημεῖο, μᾶς χρειάζεται Πρόξενος τῶν ΗΠΑ.

ἡ γειτ. : Δὲν τρῶς τίποτα Κυρά; Βάλ' της κι ἄλλο.

ὁ ξέν. : Ζητῶ νὰ μὲ ὀδηγήσετε στὸν Πρόξενο.

ὁ Παντ.: Μὴ βιάζεσαι ὅλα θὰ γίνουνε,

ὁ καφ. : Νὰ σοῦ πῶ κουμπάρε κάτι στ' αὐτί..

ὁ Παντ.: Ἔ ποῦ νὰ στὸ πῆ ὁ παπάς, τί κόβει ὁ νοῦς σου..
Κύριε μετὰ τῆς Κυρίας σου θὰ πᾶμε μαζί στὸν Πρόξενο, αὔριο κι ὅλα.

ὁ ξέν. : Σήμερα ὄχι;

ὁ Παντ.: Σήμερα ἔχομε ἀκόμη ^{εἶν} πολὺ Ἄλήθεια, ^{ὡραιο} δὲν τὴν ἀποσάσαμε, θὰ περάσωμε θάλασσα.

ὁ ξέν. : Θὰ περάσωμε θάλασσα καὶ θὰ πᾶμε αὔριο νὰ συναντήσουμε τὸν Πρόξενο γλυκειά μου.

ἡ ξένη : Θάλασσα; Γιὰ τῶνομα τούρανοῦ, ἄς τὸν καλέσωμε μᾶλλον ἐμεῖς ἐδῶ, ξεχνᾶς τὴ διπλὴ βούλα τοῦ διαβατηρίου μας;

ὁ ξέν. : Θὰ πληρωθοῦμε ὅμως, χρυσή μου.. συνέχισε τὸ ἐρωτηματολόγιο..

ἡ ξένη : Ἄχ ἡ Μεσογειακή σου καταγωγή ἐμφανίζεται πάλι.. Ἐμὲ δὲν μὲ πείθει καμιὰ ἐργασία ποὺ γίνεται τόσο περίχαρα, εἶναι ὑποπτα πράματα τόσα συμπόσια καὶ καλέσματα οὔτε στὴ Οὐάσιγκτων, ~~τόσες οἰκειότητες~~ ~~μὲ τὴν Ἄλήθεια..~~ δὲν βλέπω τὴν παραμικρὴ ἀνησυχία γιὰ «κόκκινο κίνδυνο»..

Τρίτο Παρατράγουδο : Τοῦ Φεγγαριοῦ τῆς μέρας

Ἔ οὐρανὸν μὲ δίχως κύματα
ἔσὸν μόνε ἀσάλευτε
ἅλα μέσα σου γυρίζουνε,
μιὰ τὸ φῶς μιὰ τὸ σκοτάδι σὲ διασκεδάζει
καὶ τῶν ἀνθρώπων γνῶμες, πράξεις ποῦ στροβιλίζουνε
πιὸ ἄστατα κι ἀπ' τοὺς ἀγέροδες - ὅμως τώρα
μὲ τῆς Εἰρήνης τὴν πνοὴ
κίνησε Νόμος παγκόσμιος
βαστᾶ στὰ χέρια ζυγαριὰ καὶ κυβερνᾶ
θὰ χορτάσουνε θὰ εἰρηνέψουνε οἱ λαοί.
Βλέπω, βλέπω ἄς μὴ μὲ βλέπουνε
ἄσπρο φεγγάρι τῆς μέρας, ἀθώρητος γείτονας
μαζὶ ἀργογυρίζομε,
τὸ δίκιο ἀπ' τὸ ὄδικο πιά ξεχωρίζομε
μετρήθηκε ὁ κόπος τοῦ ἐργάτη, μέτρο σωστὸ
φτάνει ὡς ἐμένα ἢ καινούρια γνώση - πρώτη ἀρχὴ μοναδικὴ
Ἄσια, Εὐρώπη, Ἀφρικὴ
δὲ βιάζεται ἡ γνώση τούτη, παίρνει δύναμη καὶ δίνει
ἄχ καὶ στήν ἄκρια τούτη, σὲ ποιά στροφὴ
ἓνα καλὸ πιά γιὰ τοὺς ἀνθρώπους θ' ἀκουστῆ...

Ἡ ΕΠΙΣΚΕΨΗ στὸ νησιώτικο χωριό :

Ἄγκομαχᾶ παλιὸ αὐτοκίνητο, κλάξον, φωνές

ὁ σωφέρ: Πέτρα στὸν πεινὸν τροχό, ἄκόμα κάθεσαι;

ὁ βοηθός: Ἔ μπάρμπα Μανώλη ἔσὸ πῆρες τὴν πέτρα μας καὶ
τὴν ἔβαλες στὸ πεζούλι σ' ;

ὁ μπάρμπα Μανώλης: Ἔμ ἀπ' τὸ πεζούλι μ' τὴν ἔβγαλες καὶ
σὺ ψές..